

PASEN

Als pelgrim onderweg naar Pasen

We zijn nog niet aan Pasen toe.
Ook al ligt de paassnoep al lang te wachten,
laat je er niet door misleiden:
het bederft het feest alleen maar.
Naar Pasen moet je onderweg zijn.
Erop wachten, ernaar uitzien, eraan werken,
en dan pas aankomen.

De paasbloemen in de tuin kan je niet tegenhouden.
kijk ernaar vanuit de idee: zij kondigen het feest aan.

Het feest van iets dat met jou is gebeurd.
Bij jou is er misschien hoop gegroeid.
Dat je toch iets kan doen aan het onrecht in de wereld.
Dat je iets kan missen van jouw overvloed.
Dat je solidair kan zijn
met mensen op de vlucht, of met kinderen in armoede,
of met helpers in andere landen.

Misschien is het een feest
dat je meer zin ziet in je leven
of dat je meer levenszin zijt voor iemand.
Voor iemand die niet meer buiten kan
en die jij niet vergeet.
Voor iemand die aan het treuren is,
van wie jij geen afstand houdt.
Voor iemand die zelfs stervende is,
aan wie jij nog een bedankje brengt.

Misschien heeft Pasen voor jou
een duidelijk christelijke kleur.
Dat je anders leeft
in verbondenheid met God
en met de levensweg van Jezus.
Dat je dieper gaat geloven
in het leven dat komt na de dood.
Dat het feest van de verrijzenis
een beetje jouw herleven is.

Hopelijk ben je dus nog onderweg.
Mag Pasen dan pas iets zaligs zijn.

Rik Renckens